07/03/2022

Μητροπολίτης Κορέας για Ουκρανία: «Χρέος η καταδίκη του πολέμου»

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου

Σε εκδήλωση υπέρ της ειρήνης στην Ουκρανία που διοργανώθηκε από το Εθνικό Συμβούλιο Εκκλησιών Κορέας στην Αγγλικανική Εκκλησία της Σεούλ, συμμετείχε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κορέας κ. Αμβρόσιος την Παρασκευή 4 Μαρτίου 2022.

Παρόντες ήταν επίσης ο π. Ρωμανός Kavchak με την οικογένειά του, ο π. Αντώνιος Lim και ο διάκονος Γιοχάν Park.

Στην εκδήλωση ο Μητροπολίτης Κορέας ήταν ο κύριος ομιλητής. Ο Σεβασμιώτατος, μεταξύ άλλων, υπογράμμισε ότι η καταδίκη του πολέμου στην Ουκρανία από όλες τις χριστιανικές Εκκλησίες σ᾽ όλο τον κόσμο, είναι το πρώτο ουσιαστικό χρέος όλων.

*«Ως πνευματικοί άνθρωποι, υπέρμαχοι της αγάπης και της ειρήνης μεταξύ των λαών και των πολιτισμών, όπως μας διδάσκει το άγιον Ευαγγέλιο, καταδικάζουμε με όλη τη δύναμη του είναι μας κάθε πόλεμο, γιατί προκαλεί θάνατο και καταστροφή. Ιερό χρέος μας είναι να αγωνιστούμε με κάθε τρόπο κατά της αδικίας, της βίας και του πολέμου. Η καταδίκη του πολέμου στην Ουκρανία από όλες τις χριστιανικές Εκκλησίες σ᾽ όλο τον κόσμο, είναι το πρώτο ουσιαστικό χρέος όλων μας. Δεν επιτρέπεται επ᾽ ουδενί λόγω να μην εκφράζουμε δυναμικά την διαφωνία μας για ένα θέμα που είναι απολύτως αντίθετο με το θέλημα του Θεού.»***, **τόνισε χαρακτηριστικά και, μεταξύ άλλων, πρόσθεσε:**

«Το συμπέρασμα από όσα ελέχθησαν είναι ότι η καταδίκη του πολέμου στην Ουκρανία αφενός και η συμπαράσταση με κάθε δυνατό τρόπο στον Ουκρανικό λαό που υποφέρει από τις συνέπειες του πολέμου αφετέρου, είναι αυτό που επιβάλει να κάνουμε άμεσα η χριστιανική μας ταυτότητα. Το χριστιανικό μας χρέος για την υπεράσπιση των αδικουμένων, είναι μονόδρομος. Μόνον έτσι θα δικαιούμαστε να

ονομαζόμαστε Χριστιανοί και να ελπίζουμε ότι το κακό δεν θα κτυπήσει αύριο και την δική μας πόρτα. Μόνον έτσι θα αξιωθούμε να κληθούμε υιοί Θεού, αφού « Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοὶ ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται» (Μτ. 5:9)»

Αναλυτικά, η ομιλία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Κορεάς κ. Αμβροσίου:

Προσφιλείς μου αδελφοί και αδελφές εν Κυρίω,

Τα πολλά λόγια δεν αρμόζουν την ώρα που ο αδελφοκτόνος πόλεμος συνεχίζεται στην Ουκρανία. Τα λόγια πρέπει να δώσουν την θέση τους στην Προσευχή και στην Δράση. Γι᾽ αυτό, αφού ευχαριστήσω για την τιμή να είμαι ο κύριος ομιλητής στην σημερινή εκδήλωση, θα περιοριστώ να αναφέρω στην αγάπη σας λίγες μόνον απλές σκέψεις.

Μετά την πρόσφατη επίθεση της Ρωσίας εναντίον της Ουκρανίας, ενός δηλαδή ανεξάρτητου και κυρίαρχου κράτους της Ευρώπης, ως και την καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και την ωμή βία εναντίον των συνανθρώπων μας, και πρωτίστως εναντίον των αμάχων, είμαστε όλοι συγκλονισμένοι και πολύ ανήσυχοι, γιατί κανείς δεν γνωρίζει την έκβαση του πολέμου στην Ουκρανία, και τον

αντίκτυπο που θα έχει στην παγκόσμια κοινότητα.

Ο πόλεμος στην Ουκρανία είναι η μεγαλύτερη σύρραξη στην Ευρώπη μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, δηλαδή μετά από 80 χρόνια. Ένας πόλεμος που τείνει να λάβει ανεξέλεγκτες διαστάσεις, δεδομένου ότι η Ρωσία έχει βάλει στο τραπέζι - έστω και για να εξυπηρετήσει σε μεγάλο βαθμό ρητορικούς σκοπούς- το «χαρτί» των πυρηνικών όπλων. Άρα δεν μιλάμε μόνον για έναν πιθανό παγκόσμιο πόλεμο, αλλά για έναν πιθανό πυρηνικό πόλεμο, ο οποίος θα είναι η τελική καταστροφή της ανθρωπότητας.

Η Κορέα έχει πικρή εμπειρία και νωπές ακόμη μνήμες από την εισβολή στην χώρα μας εχθρικών δυνάμεων, με πρωτεργάτη τον ίδιο εισβολέα μ᾽ αυτόν που τώρα εισέβαλε στην Ουκρανία. Πέρασαν ήδη 70 χρόνια από τότε και ακόμη ζούμε τις τραγικές συνέπειες του πολέμου στην κορεατική χερσόνησο. Γι᾽ αυτό τόν λόγο όλοι οι Χριστιανοί της Κορέας πρέπει ενωμένοι να καταδικάσουμε τον πόλεμο στην Ουκρανία, γιατί «Δεν υπάρχει μεγαλύτερη αμαρτία από τον πόλεμο» (Αγ. Σωφρόνιος Essex). Στον πόλεμο κατά της Ουκρανίας επιβεβαιώνεται, για μια ακόμη φορά, ο λόγος του αδελφοθέου αποστόλου Ιακώβου που μας λέει με απόλυτη σαφήνεια: «Από πού προέρχονται οι πόλεμοι κι από πού οι μεταξύ σας διαφωνίες; Δεν προέρχονται από τα πάθη σας που μάχονται μέσα σας»; (Ιακ. 4:1) Αλλά και ο ιερός Χρυσόστομος από τον 4ο αιώνα διακηρύσσει με απόλυτο τρόπο ότι: « αἰτία τοῦ πολέμου εἶναι ὁ ἔρωτας γιὰ τὰ χρήματα, τὴν ἐξουσία καὶ τὴν δόξα». Συνεπώς κάθε πόλεμος είναι: «συνέπεια του κακού και της αμαρτίας στον κόσμο... Ο μοναδικός πόλεμος που επιτρέπεται... ως το μικρότερο κακό είναι ο αμυντικός πόλεμος, ή υπό προϋποθέσεις, ο πόλεμος για την απελευθέρωση. Η Εκκλησία ανέχεται τον πόλεμο ως αναπόφευκτη, τραγική αναγκαιότητα για την προστασία των αθώων και της δικαιοσύνης. Σε αυτές τις περιπτώσεις, η Εκκλησία παρέχει πνευματική θεραπεία για την επούλωση από τις βλαβερές συνέπειες του πολέμου». (Αγία και Μεγάλη Σύνοδος της Ορθοδόξου Εκκλησίας, 2016)

Σ᾽ αυτή την δύσκολη συγκυρία που ζούμε, και που θα φέρει μεγάλες αλλαγές στην ανθρωπότητα όπως έφερε η τρομοκρατική επίθεση της 11ης Σεπτεμβρίου του 2001 και η Covid-19, δεν μπορούμε ως άτομα, αλλά και ως εκκλησιαστικές κοινότητες να μείνουμε αδρανείς, ή να κρατήσουμε ουδέτερη στάση. Γιατί ουδετερότητα σημαίνει ένοχη και αμαρτωλή συγκάλυψη της αδικίας σε βάρος των αδικουμένων.

Επιτρέψτε μου να υπενθυμίσω ότι κατά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο οι περισσότερες χριστιανικές Εκκλησίες από φόβο δεν καταδίκασαν δυναμικά τον φασισμό και τον ναζισμό. Το ίδιο έπραξαν και οι ΗΠΑ. Έδειξαν επικίνδυνη ουδετερότητα και προσπάθησαν να μην εμπλακούν στον ευρωπαϊκό πόλεμο. Η Ιστορία όμως μας δίδαξε ότι η ουδετερότητα δεν βοηθάει ποτέ στην επικράτηση της παγκόσμιας ειρήνης. Και σήμερα για να είναι ασφαλής ο σύγχρονος κόσμος

πρέπει να έχει συμμαχίες, που θα προστατεύουν την Ειρήνη και την Δικαιοσύνη στον κόσμο.

Γι᾽ αυτό τον λόγο ο Παναγιώτατος Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος από την πρώτη κιόλας στιγμή καταδίκασε απερίφραστα τον πόλεμο στην Ουκρανία λέγοντας ότι «καλούμαστε όλοι να προσευχηθούμε με θέρμη και εγκαρδίως για τη διατήρηση της ειρήνης στην Ουκρανία». Όπως τόνισε στις παρούσες δυσμενείς περιστάσεις, «κατευθύνουμε την προσευχή μας στον Κύριο Ιησού, τον Άρχοντα της ειρήνης, ζητώντας Του με ζέσι ψυχής, όπως «ισχύν τω λαώ αυτού δώση» και όπως «ευλογήση τον λαόν αυτού εν ειρήνη» (Ψαλμ. κη΄, 11).

Και στη συνέχεια ο Οικουμενικός Πατριάρχης πρόσθεσε:

“Όντως, τα τελευταία εικοσιτετράωρα εκτυλίσσεται μία τραγική ανθρωπιστική καταστροφή στην Ουκρανία. Ένας πόλεμος, ο οποίος, όπως κάθε πόλεμος, είναι μία κατάστασι αποτρόπαιη και καταδικαστέα. Είναι η επικράτησι του παραλογισμού επί της λογικής, του μίσους επί της αγάπης, του σκότους επί του φωτός, του θανάτου επί της ζωής. Απευθύνουμε, ... έκκλησι να τερματισθή τώρα ο πόλεμος! Να σταματήση άμεσα κάθε πράξις βίας, κάθε τι που σκορπάει τον πόνο και τον θάνατο. Να επικρατήση η λογική, η αγάπη προς τον συνάνθρωπο, η καταλλαγή και η αλληλεγγύη, το φως του Αναστάντος Χριστού, το δώρο της ζωής.”

Και τέλος, ο Οικουμενικός Πατριάρχης κάλεσε “τους ηγέτες όλων των κρατών, των ευρωπαϊκών θεσμών και των διεθνών οργανισμών να εργασθούν για την ειρηνική διευθέτηση της κρίσιμης αυτής καταστάσεως με ειλικρινή διάλογο, ο οποίος αποτελεί το μόνο μέσο επίλυσης κάθε προβλήματος και αντιμετώπισης κάθε διαφοράς”.

Αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές εν Κυρίω, ως πνευματικοί άνθρωποι, υπέρμαχοι της αγάπης και της ειρήνης μεταξύ των λαών και των πολιτισμών, όπως μας διδάσκει το άγιον Ευαγγέλιο, καταδικάζουμε με όλη τη δύναμη του είναι μας κάθε πόλεμο, γιατί προκαλεί θάνατο και καταστροφή. Ιερό χρέος μας είναι να αγωνιστούμε με κάθε τρόπο κατά της αδικίας, της βίας και του πολέμου.

Η καταδίκη του πολέμου στην Ουκρανία από όλες τις χριστιανικές Εκκλησίες σ᾽ όλο τον κόσμο, είναι το πρώτο ουσιαστικό χρέος όλων μας. Δεν επιτρέπεται επ᾽ ουδενί λόγω να μην εκφράζουμε δυναμικά την διαφωνία μας για ένα θέμα που είναι απολύτως αντίθετο με το θέλημα του Θεού.

Αυτές τις μέρες πολιτικοί, αλλά δυστυχώς και κάποιοι εκκλησιαστικοί ηγέτες δεν τολμούν να πουν τα πράγματα με το όνομά τους, για να μην πάνε κόντρα στην ρωσική πολιτική. Έτσι, αντί για «ρωσική επίθεση στην Ουκρανία» ή την λέξη «πόλεμο» χρησιμοποιούν εκφράσεις όπως «τρέχοντα γεγονότα» ή «δύσκολες καταστάσεις».

Αλλά πρέπει να θυμώμαστε πάντα ότι: «Όσοι δεν διακηρύττουν ευθέως ότι η παραβίαση των συνόρων και η επίθεση ενός κράτους εναντίον ενός άλλου ονομάζεται εισβολή, να είναι βέβαιοι ότι δεν κατανοούν ούτε τη σημαντική και άλλων λέξεων, όπως φιλαλληλία, συνύπαρξη, άνθρωπος, συνάνθρωπος. Εκείνοι που δεν καταδικάζουν την εισβολή μιας χώρας σε άλλη χάνουν το ηθικό δικαίωμα να αναφέρονται σε πόλη και πολιτισμό, *διεθνές δίκαιο και παγκόσμια ειρήνη, καθολική αδελφοσύνη και πανανθρώπινη συνεργασία...*

Όσοι σιωπούν γιατί αυτό επιτάσσουν τα ατομικά τους συμφέροντα, ας μην ξαναμιλήσουν για χρέος υπηρεσίας προς την πατρίδα και οφειλή διακονίας προς την οικουμένη. Εκείνοι που δεν αντιλαμβάνονται ότι η ιστορία οφείλει να καλλιεργεί τη μνήμη ενοποιών προσώπων και συνδετικών ιδεών αλλά, απεναντίας, θαυμάζουν όσους συνεργούν στην απανθρωπία, ας μην δυσανασχετήσουν όταν ένα πρωί ανακαλύψουν ότι ο κόσμος μετατράπηκε σε Άουσβιτς.

Όσοι νομίζουν ότι μπορούν να είναι αδιάβροχοι θεατές στην αρένα αλληλοεξόντωσης των άλλων, ας μην εκπλαγούν όταν νιώσουν στο δικό τους κορμί τον πόνο των πληγών της ανθρωπότητας. Εκείνοι που δεν αισθάνονται «υπεύθυνοι για όλους και για όλα», που δεν καταλαβαίνουν ότι «όλα είναι σαν τον ωκεανό, όλα ρέουν και συγκοινωνούν, π.χ. αγγίζεις ένα σημείο εδώ και η κίνησή σου αυτή αντανακλάται στο άλλο άκρο του κόσμου», ας μην παραπονεθούν όταν έλθει η στιγμή που θα τους συντρίψει ο κάθε επίδοξος και παρανοϊκός τιμονιέρης της ιστορίας.

Όσοι αυτοθαυμάζονται ως πνευματικοί άνθρωποι, στοχαστές και διανοούμενοι, αλλά τηρούν σιγή ιχθύος, ας παραδεχθούν ότι είναι οι μεγαλύτεροι υλιστές, αφού χάριν χθαμαλών κινήτρων αρνούνται να εκφέρουν λόγο υπέρ των αδυνάτων...

*Όσοι φοβούνται να πεθάνουν από έρωτα για την ελευθερία θα παραμείνουν δούλοι εσαεί. Εκείνοι που φοβούνται να ζήσουν ως ελεύθεροι άνθρωποι δεν έζησαν ποτέ». (**Σταύρου Σ. Φωτίου**, Ιδρυτικού Μέλους της Κυπριακής Ακαδημίας, Καθηγητή Πανεπιστημίου Κύπρου)*

Το συμπέρασμα από όσα ελέχθησαν είναι ότι η καταδίκη του πολέμου στην Ουκρανία αφενός και η συμπαράσταση με κάθε δυνατό τρόπο στον Ουκρανικό λαό που υποφέρει από τις συνέπειες του πολέμου αφετέρου, είναι αυτό που επιβάλει να κάνουμε άμεσα η χριστιανική μας ταυτότητα. Το χριστιανικό μας χρέος για την υπεράσπιση των αδικουμένων, είναι μονόδρομος. Μόνον έτσι θα δικαιούμαστε να ονομαζόμαστε Χριστιανοί και να ελπίζουμε ότι το κακό δεν θα κτυπήσει αύριο και την δική μας πόρτα. Μόνον έτσι θα αξιωθούμε να κληθούμε υιοί Θεού, αφού « Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοὶ ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται» (Μτ. 5:9)

«Ειρήνη υμίν πάσι τοις εν Χριστώ Ιησού. Αμήν». (1 Πετ. 5: 14)

Σας ευχαριστώ θερμότατα για την προσοχή σας.

기도회

Stop the War in Ukraine!

KBS NEWS

Stop the War in Ukraine!

Stop the War
in Ukraine!